

VEZÉRINTERJÚ // MANAGER INTERVIEW

KANYÓ MEMORIAL

2024

**2024
SEPTEMBER**

**“NAGYON IZGALMAS
MUNKA AZONOSÍTANI A
JÓ MINTÁKAT.”**

**"IT'S A VERY EXCITING
TASK TO IDENTIFY
SUCCESSFUL MODELS."**

An interview with
GÁBOR VÉCSEY

TARTALOM

ÚJRAKEZDÉS ÉS
SZEMÉLYES FEJLŐDÉS 3

SZAKMAI EREDMÉNYEK ÉS
ÚJ PROJEKTEK 3

A KANYÓ MEMORIAL
NÖVEKEDÉSE 4

FRANCIA ÉS SPANYOL
CSAPATOK HIÁNYA 5

AZ RK MIKANOVCI
INSPIRÁLÓ TÖRTÉNETE 6

MAGYAR
KÉZILABDA JÖVŐJE 7

VEZETŐI DILEMMÁK
ÉS SPORTPOLITIKA 8

JÖVŐBELI TERVEK
ÉS A KANYÓ
MEMORIAL
FEJLESZTÉSE 9

KOMOLY KIHÍVÁSOKRÓL ÉS NEHÉZ IDŐSZAKRÓL BESZÉLT A TAVALYI KANYÓ MEMORIAL UTÁN, MILYEN EREDMÉNYEKKEL ZÁRULT AZ ELMÚLT ÉV?

**VÉCSEY
GÁBOR**
EBA SPORTS
Ügyvezető

Nem minden a terveimnek megfelelően alakult, ami egy rövid időre komoly csalódást okozott. Az év első napjaiban úgy éreztem, a családi vállalkozás elhagyása után rengeteg idő szakad rám, ami elsőre nagyon ijesztő volt. Hamar rájöttem azonban, micsoda lehetőség adatott az elmúlt közel két évtizedben kialakult hibás szokásaimat azonosítani és biztosabb alapokat építeni mind a szakmai, mind a személyes életemben. Újult erővel haladok tehát a céljaim elérése felé és kezdek megtanulni a kisebb eredményeknek is örülni.

KONKRÉTAN MIK EZEK AZ EREDMÉNYEK?

Felkértek például egy olyan projekt szakmai vezetésére, ami nagyon közel áll a szívemhez és óriási potenciált látok benne. Elsősorban, de nem kizárólag labdarúgás fókuszú projektről van szó. Mivel soha nem foglalkoztam komolyan ezzel a sportággal, nagyon izgalmas munka azonosítani a jó mintákat – idén többek között jártam a Koppenhága, a Zagreb és a Feyenord akadémiáin is. A projekt nagyjából jövő ilyenkor élesedik, van lehetőségem tehát további ismereteket szerezni Európa legnevesebb futball iskoláiban, amik nagy segítséget adnak terveink megvalósításához. Néhány hete pedig átvettem Tata szívében az EBA Sports gyönyörű, modern irodaépületét.

Új székhelyünk európai szinten is versenyképes infrastruktúrájával olyan külföldi munkákat pályázhatunk meg, amikre az elmúlt években nem volt lehetőségünk. A Kanyó Memorial vonatkozásában pedig természetesen nagyon büszke az idei mezőnyre: először képviselte magát a magyar utánpótlás valamennyi akadémiája, továbbá először fordult elő, hogy svéd, dán és norvég topcsapat is érkezett.

TAVALY AZONBAN FRANCIA ÉS SPANYOL CSAPATOKAT ÍGÉRT A MEZŐNY BŐVÍTÉSÉRE.

Sajnálom, ha bárkinek csalódást okoztam. Nagyjából a semmiből, egyidőben keresett meg két óriási név, aminek nagyon örültem. Némi kutatás után azonban egyértelművé vált, hogy lehetőségeiből fakadóan mindketten a miénktől nagyon eltérő filozófiát követnek – például több országban, számos képzési helyen nevelnek. A Kanyó Memorial céljai közül ez két fontos szemponttal is ütközik: egyrészt én elsősorban a magyar kézilabdát kívánom segíteni jó minták bemutatásával, az említettek által képviselt módszerek adaptálása pedig szerintem nem illeszthető a magyar kézilabda céljaiba. Másrészt minden évben

Európa legnagyobb erőit szeretném felvonultatni a magyar akadémiákkal szemben és nem vállalhatom azt a kockázatot, hogy szerényebb erőket képviselő csapatot küldenek nagy nevek – láttam már ugyanis ilyet. Sokkal nagyobb biztonságban van a mezőny, ha skandináv csapatokat tudhat sorai közé, vagy olyan gyémántot talál, mint korosztályos horvát bajnok RK Mikanovci.

A TORNA GYŐZTESÉT EMLÍTI, AKIK KÖZÖNSÉGGKEDVENEC CSAPAT LETTEK. MIT TUDOTT MEG RÓLUK, AMIT ALKALMAZHAT A SAJÁT MUNKÁJÁBAN?

Mielőtt a győztesről beszélnénk, hadd gratuláljak valamennyi résztvevőnek. A mezőny erejét jelzi, idén komoly nehézséget okozott az utolsó helyek feltöltése, több meghívott ugyanis nem érezte elég erősnek az aktuálisan kiírt korosztályt tornánkra, amit már természetesen emlegetnek Európa legerősebb utánpótlás tornájaként. Különösen örülök, hogy ebben az erős mezőnyben idén két magyar csapat is bejutott a legjobb négy közé.

Az RK Mikanovci történetét széleskörben komoly elismeréssel fogadtuk. Az infrastruktúrában nem éppen fejlett településen mindössze hét évvel ezelőtt alakult klub azt a célt tűzte ki, hogy a tanulás és a sport értékein keresztül tanítja fiataljait értékes felnőtt emberré válni, erre pedig egy összetett programot írtak és vezettek be. A szisztematikus munka azonban a komplexebb célok ellenére is hamar horvát korosztályos válogatottakat adott a sportágnak.

Később azt is megtudtuk, fedett kézilabdapálya hiányában készülnek a megmérettetésekre. Néhány hete Dél-Szudán kosárlabda válogatottját ismertük meg az Olimpián, mint akik hazájukban szintén nem készülhetnek fedett létesítményekben. Ebből is látszik az infrastruktúra elhanyagolható szerepe egy igen magas minimum eléréséhez. Megjegyzem, a maximum eléréséhez szükséges, a sportszakmai munka csúcsa például dollármilliókból épült sportközpontokban működik az Egyesült Államokban.

**„A SZISZTEMATIKUS MUNKA, A
KOMPLEXEBB CÉLOK ELLENÉRE IS,
HAMAR HORVÁT KOROSZTÁLYOS
VÁLOGATOTTAKAT ADOTT A
SPORTÁGNAK, FEDETT
KÉZILABDAPÁLYA NÉLKÜL KÉSZÜLVE.”**

NEM CÉLJA LEMÁSOLNI MAGYARORSZÁGON, AMIT EZ A HORVÁT KLUB CSINÁLT?

Évekkel ezelőtt készítettünk hasonló projektet. Akkor csalódott voltam, amiért nem sikerült elindítani, most rendkívül hálás vagyok ezért. Most úgy gondolom, könnyen szervezetünk végét jelentette volna, ha magántőkéből próbálunk versenyezni a TAO csapatokkal szemben. Tovább erősítette helyes döntésemet az a mai magyar oktatási rendszer, ami a helyesnek ítélt külföldi példákat nézve teljesen rugalmatlan bármilyen progresszív együttműködés megvalósítására. Nagyon szerettem utánpótlás csapatokat menedzselni korábban, de a jelen körülmények között fentiek miatt ma nem látom ebben a szerepem.

"Évekkel ezelőtt készítettünk hasonló projektet. Akkor csalódott voltam, amiért nem sikerült elindítani, most azonban rendkívül hálás vagyok ezért."

"A magyar oktatási rendszer teljesen rugalmatlan bármilyen progresszív együttműködés megvalósítására, így ma már nem látom ebben a szerepem."

ÖN ÉVEKEN ÁT VOLT NB1-BEN VOLT VEZETŐ, JELENTŐS ÁLLAMI FORRÁSOKAT HASZNÁLVA, MIT GONDOL MOST AZ AKKORI MUNKÁJÁRÓL?

Egészen pontosan nyolc éven keresztül, de már a TAO rendszer bevezetése előtt is NB1-ben dolgoztam. Idealistaként üdvözöltem a kormány sportot támogató kezdeményezését, piacépítés szempontjából remek ötletnek tűnt. Azt akkor még nem láttam, hogy piacépítés helyett inkább a piacok lebontása és egy masszív állami kontroll kiterjesztésre látszik kibontakozni. 2019-ben úgy jöttem haza egy sportdiplomáciai skandináv utamról, hogy nem tudom tovább vállalni ennek a rendszernek a kiszolgálását – ekkor mondtam fel az NB1-es klubnál, ahol dolgoztam.

Két dolog kezdett rendkívüli módon zavarni: szakmai útjaim során egyrészt jól megismertem az angolszász kultúrát, ami a kezdetektől igen azonosulhatónak és érvényesnek tűnt. Olyan sportvezetőket ismertem meg, akikre igazán fel tudtam nézni. Ezzel szemben Magyarországon olyan vezetőkkel dolgoztam, akik még saját szerepüket sem értették a sport globális értékláncában és a sportszervezet jogi környezetét sem ismerték megfelelően. A mai napig jellemző, hogy sportszervezet ügyvezetőjeként vagy szakszövetségek elnökeként volt sportolók kezdi meg vezetői pályafutásukat. Megmosolyogtató, amikor a sajtó ilyen esetekben nem akadémiai pályájuk, vagy komoly szervezetekben betöltött eredményeik alapján mutatja be őket, hanem sportolói karrierjükben elért eredményeik tükrében. Fejlettebb országokban a legmagasabb vezetői pozíciókra is komoly pályáztatás működik a tulajdonosi kör részéről. Számomra érthetetlen, hogy egy ilyen bőségesen finanszírozott ágazatban sok esetben semmilyen kompetencia nem szükséges sportvezetői tisztség betöltésére.

Fontosnak tartom hangsúlyozni, számos hazai sportszervezetben kiváló munkát végeznek a remek edzőkollégák és nem kérhetőek számon a jelenlegi helyzetért. A sportvezetés egy teljesen más szakma, az én hivatásom az elérhető legjobb minőségű, fenntartható sportfogyasztás lehetőségének biztosítása a társadalom számára.

Emellett, a kontraszelekcióval párhuzamosan látványos leépülést láttam olyan ágazatokban, amelyek rendben tartása egyértelműen állami feladat lenne. A fejlett országokban a sport működtetése nem kíván ennyi állami forrást, sőt, gyakran a GDP 2-3%-át adja. Nem akartam olyan rendszerben dolgozni tovább, amely alapvető állami feladatokat szorít háttérbe olyasm miatt, ami máshol valós piacokon állja meg a helyét.

SZÁMOS VILÁGESEMÉNY KERÜLT MAGYARORSZÁGRA AZ ELMŰLT ÉVEKBEN. NEM KÍVÁNT SOHA EZEKBEN RÉSzt VENNI? ELÉGEDETT AZ OLIMPIAI ÉREMTÁBLÁZATTAL?

Szerintem csodálatos dolog, ha egy sportoló a saját hazájában szerepel világeseményen, hatalmas motiváció számára és a hazai közönségnek is. Számomra azonban a szakmai autonómia még a produktumnál is sokkal fontosabb. Az elmúlt évek hazai rendezésű világversenyeinek költségvetési transzparenciái, szervezőbizottságainak összetétele nem nyerte el az elismerésem, a jövőben sem tervezek ilyesmiben részt venni.

Számos olimpikont tisztelhetek a barátaim között, és elképesztő teljesítményük példaértékű. Az olimpiai éremtáblázat azonban inkább a tömegek számára készült, sportszakmai szempontból nem ad pontos képet a sporteredmények valós értékeiről. Fejlettebb statisztikai mutatók is léteznek, amelyek ténylegesen tükrözik a sportsikereket. Ezek figyelembe veszik például a nemzetközi szövetségek tagállamainak számát, az igazolt sportolók számát, a reklámfelületek vagy a sportolók piaci értékét.

Előre leszögezem, minden olimpikon sportoló teljesítménye előtt fejet hajtok, az éremtáblázat jobb megértéséhez azonban szembe kell állítanom egy globális és egy marginális sportágat, – legyen például a kosárlabda és a szinkronúszás.

A német kosárlabda válogatott negyedik helye az olimpiai éremtáblázaton nem szerepel, míg a szinkronúszók érmei igen. Pedig a világon nagyjából 45 millió igazolt kosárlabdázó van, szemben a szinkronúszók néhány ezer sportolójával. Franz Wagner NBA szerződése például 231 millió dollár, ami közel ötszázszorosa a legjobb szinkronúszók keresetének. Ezek az egyszerű viszonyszámok világosan mutatják az éremtáblázat felületességét, de a legfejlettebb elemző csoportok ennél sokkal átfogóbb statisztikákat is készítenek.

**"AZ OLIMPIAI ÉREMTÁBLÁZAT INKÁBB A
TÖMEGEK SZÁMÁRA KÉSZÜLT, SPORTSZAKMAI
SZEMPONTBÓL NEM AD PONTOS KÉPET A
SPORTEREDMÉNYEK VALÓS ÉRTÉKEIRŐL."**

MILYEN TERVEI VANNAK JÖVŐRE, ILLETVE HOSSZABB TÁVON?

"MÉG SOHA NEM ÉREZTEM EZT ENNYIRE NEHÉZNEK, OLYAN MAGAS MÉRCÉT EMELTÜNK 2024-BEN, DE AZ EBA SPORTS CSAPATA KIVÁLÓ, ÉS BIZTOS VAGYOK BENNE, HOGY A KÖVETKEZŐ ÉVBEN MÉG JOBBAN TELJESÍTÜNK."

Alapvető cél minden évben jobb Kanyó Memorial-t szervezni. Még soha nem éreztem ezt ennyire nehéznek, olyan magas mércét emeltünk 2024-ben. Az EBA Sports csapata azonban kiváló és biztosan igyekszik a következő évben még jobban teljesíteni. Nagyon hálás vagyok, amiért velük dolgozhatok.

A következő hetekben elfoglaljuk az új székházat, számos ötleten dolgozunk majd. Ezt követően a legfontosabb projekt annak a létesítménynek a felállítása, ahol a legmagasabb szintű edzőmunkát tudják elvégezni a velünk dolgozó sportolók.

Októberben egyébként megtekintjük a Los Angeles Clippers új arénáját, valamint a Stanford University elit sportközpontjában is szakmai látogatást teszünk.

BÁR NAGYON SZERETJÜK A GÜNTNER ARÉNÁT, NEM TITKOM ÚGY BEFEJEZNI PÁLYAFUTÁSOMAT, HOGY A KÜLFÖLDI MINTÁK ALAPJÁN SAJÁT LÉTESÍTMÉNYÜNKBEN BONYOLÍTSUK LE A KANYÓ MEMORIAL-T.

Az interjút Bátki Zoltán készítette.

TABLE OF CONTENT

RESTART AND PERSONAL GROWTH 11

PROFESSIONAL ACHIEVEMENTS AND NEW PROJECTS 11

THE GROWTH OF THE KANYÓ MEMORIAL 12

ABSENCE OF FRENCH AND SPANISH TEAMS 13

THE INSPIRING STORY OF RK MIKANOVCI 14

THE FUTURE OF HUNGARIAN HANDBALL 15

LEADERSHIP DILEMMAS AND SPORTS POLITICS 16

FUTURE PLANS AND THE DEVELOPMENT OF THE KANYÓ MEMORIAL 17

YOU MENTIONED SERIOUS CHALLENGES AND A DIFFICULT PERIOD FOLLOWING LAST YEAR'S KANYÓ MEMORIAL. WHAT WERE THE RESULTS OF THE PAST YEAR?

**GÁBOR
VÉCSEY**
EBA SPORTS
CEO

Not everything went according to my plans, which caused significant disappointment for a short while. In the early days of the year, I felt overwhelmed by the amount of time I suddenly had after stepping away from the family business, which was initially quite frightening. However, I soon realized what an opportunity I had been given to identify the bad habits I had developed over nearly two decades and to build a stronger foundation in both my professional and personal life. So now, I'm moving forward with renewed energy toward my goals and learning to appreciate even the smaller achievements.

SPECIFICALLY, WHAT ARE THESE ACHIEVEMENTS?

For instance, I was asked to lead a project that is very close to my heart and in which I see immense potential. It is primarily, but not exclusively, football-focused. Since I have never worked extensively in this sport, it has been a fascinating task to identify successful models – this year, I visited the academies of Copenhagen, Zagreb, and Feyenoord, among others. The project is expected to launch around this time next year, which gives me the opportunity to gather further insights from Europe's most renowned football schools, greatly aiding us in realizing our plans. A few weeks ago, I also took over the beautiful, modern EBA Sports office building in the heart of Tata.

With this new headquarters and its infrastructure, which is competitive even by European standards, we can now pursue international projects that we hadn't had the opportunity to engage in over the past few years. As for the Kanyó Memorial, I'm particularly proud of this year's lineup: for the first time, all Hungarian youth academies were represented, and it was also the first time top teams from Sweden, Denmark, and Norway joined the event.

LAST YEAR, HOWEVER, YOU PROMISED TO EXPAND THE LINEUP WITH FRENCH AND SPANISH TEAMS.

I'm sorry if I disappointed anyone. Out of the blue, I was approached by two big names at the same time, which I was thrilled about. However, after some research, it became clear that due to their resources, both follow a philosophy quite different from ours – for example, they develop players across multiple countries and training locations. This clashes with two key goals of the Kanyó Memorial: first, my primary objective is to support Hungarian handball by showcasing good models, and I believe the methods these teams represent are not aligned with the goals of Hungarian handball.

Secondly, I aim to gather Europe's strongest forces to compete against the Hungarian academies each year, and I cannot take the risk that these big names might send teams that represent more modest strength – I've seen this happen before. The lineup is much safer when we can count on Scandinavian teams or discover gems like the Croatian age-group champion, RK Mikanovci.

YOU MENTIONED THE TOURNAMENT WINNER, WHO BECAME A FAN FAVORITE. WHAT DID YOU LEARN ABOUT THEM THAT YOU CAN APPLY TO YOUR OWN WORK?

You mentioned the tournament winner, who became a fan favorite. What did you learn about them that you can apply to your own work?

Before talking about the winner, let me congratulate all the participants. The strength of the field is reflected in the fact that this year it was particularly challenging to fill the final spots, as several invited teams did not feel their age group was strong enough for our tournament – which is now, of course, referred to as Europe’s strongest youth handball tournament. I am especially pleased that in such a competitive field, two Hungarian teams made it to the top four this year.

The story of RK Mikanovci was met with widespread recognition. Founded just seven years ago in a community with underdeveloped infrastructure, the club set a goal to teach its youth valuable life skills through the values of education and sport, implementing a comprehensive program to achieve this. Despite the more complex goals, their systematic work quickly produced Croatian youth national team players in handball.

We later learned that they train for competitions without an indoor handball court. A few weeks ago, we saw the South Sudan basketball team at the Olympics, who also cannot train in indoor facilities in their home country. This shows that infrastructure plays a negligible role in achieving a high baseline level of success. I should note, however, that reaching the pinnacle of sports excellence often requires state-of-the-art facilities, such as those costing millions of dollars in the United States.

"THE SYSTEMATIC WORK, DESPITE THE MORE COMPLEX GOALS, QUICKLY PRODUCED CROATIAN YOUTH NATIONAL TEAM PLAYERS, EVEN WITHOUT AN INDOOR HANDBALL COURT."

DO YOU NOT AIM TO REPLICATE WHAT THIS CROATIAN CLUB HAS DONE IN HUNGARY?

Years ago, we developed a similar project. At the time, I was disappointed that we couldn't launch it, but now I am incredibly grateful for that. In hindsight, I believe it could have easily meant the end of our organization if we had tried to compete with the TAO-funded teams using private capital.

My decision was further reinforced by the current Hungarian education system, which, when compared to successful foreign examples, is completely inflexible in implementing any progressive cooperation. I used to love managing youth teams, but under the current circumstances, I no longer see this as my role.

"Years ago, we developed a similar project. At the time, I was disappointed that we couldn't launch it, but now I am incredibly grateful for that."

"The current Hungarian education system is completely inflexible in implementing any progressive cooperation, so I no longer see this as my role."

YOU WERE A LEADER IN THE NB1 FOR MANY YEARS, UTILIZING SIGNIFICANT STATE RESOURCES. WHAT DO YOU THINK ABOUT THE WORK YOU DID BACK THEN?

For exactly eight years, though I worked in the NB1 even before the introduction of the TAO system. As an idealist, I welcomed the government's initiative to support sports, which seemed like a great idea from a market-building perspective. At the time, I didn't realize that instead of building markets, it would lead to their dismantling and the expansion of massive state control. In 2019, I returned from a sports diplomacy trip to Scandinavia, realizing I could no longer support this system – it was then that I resigned from the NB1 club where I worked.

Two things started bothering me intensely: first, through my professional travels, I became well-acquainted with the Anglo-Saxon culture, which from the start felt relatable and valid. I met sports leaders whom I truly admired. In contrast, in Hungary, I worked with leaders who didn't even understand their own roles in the global value chain of sports and were unfamiliar with the legal environment of sports organizations. It's still common today that former athletes begin their leadership careers as CEOs of sports organizations or heads of federations. It's amusing when the media introduces them not based on their academic careers or achievements in major organizations, but on their athletic successes. In more developed countries, even for the highest leadership positions, owners conduct serious recruitment processes. It's incomprehensible to me that in such a well-funded sector, often no real competence is required to fill leadership roles.

I must emphasize that many excellent coaches are doing great work in numerous Hungarian sports organizations, and they cannot be blamed for the current situation. Sports management is a completely different profession, and my mission is to ensure the best possible quality, sustainable sports consumption for society.

At the same time, alongside this negative selection, I've witnessed a striking decline in sectors that should clearly be maintained by the state. In developed countries, sports don't require such substantial state funding; in fact, it often contributes 2-3% to GDP. I didn't want to continue working in a system that sidelines essential state responsibilities for something that thrives on real markets elsewhere.

IN RECENT YEARS, HUNGARY HAS HOSTED NUMEROUS INTERNATIONAL EVENTS. HAVE YOU EVER WANTED TO PARTICIPATE IN THESE? ARE YOU SATISFIED WITH THE OLYMPIC MEDAL TABLE?

I think it's wonderful when an athlete can compete in an international event in their home country—it's a huge motivation for them and a great experience for the home crowd. However, for me, professional autonomy is far more important than the product itself. The budget transparency and the composition of the organizing committees for the world championships held in Hungary in recent years have not earned my approval, and I don't plan to participate in such events in the future.

I count many Olympians among my friends, and their incredible achievements are exemplary. However, the Olympic medal table is more for the general public and doesn't accurately reflect the true value of sports achievements from a professional perspective. There are more advanced statistical indicators that genuinely measure sports success. These take into account factors such as the number of member countries in international federations, the number of registered athletes, advertising platforms, or the market value of athletes.

I want to make it clear upfront that I deeply respect the achievements of all Olympians, but to better understand the medal table, we must compare a global sport with a marginal one—like basketball and synchronized swimming.

For instance, the German basketball team's fourth place doesn't appear on the Olympic medal table, while the medals in synchronized swimming do. Yet there are roughly 45 million registered basketball players worldwide, compared to only a few thousand synchronized swimmers. Franz Wagner's NBA contract, for example, is worth \$231 million, nearly 500 times the earnings of the top synchronized swimmers. These simple ratios clearly illustrate the superficiality of the medal table, but the most advanced analysis groups create far more comprehensive statistics than this.

"THE OLYMPIC MEDAL TABLE IS MORE FOR THE MASSES AND DOESN'T ACCURATELY REFLECT THE TRUE VALUE OF SPORTS ACHIEVEMENTS FROM A PROFESSIONAL PERSPECTIVE."

WHAT ARE YOUR PLANS FOR NEXT YEAR AND IN THE LONGER TERM?

"I'VE NEVER FOUND IT THIS DIFFICULT BEFORE, AS WE'VE SET THE BAR SO HIGH FOR 2024, BUT THE EBA SPORTS TEAM IS EXCELLENT, AND I'M CONFIDENT WE'LL PERFORM EVEN BETTER NEXT YEAR."

The primary goal every year is to organize an even better Kanyó Memorial. I've never found it this difficult before, as we've set the bar so high for 2024. However, the EBA Sports team is excellent, and I'm sure they will strive to do even better next year. I am very grateful to be working with them.

In the coming weeks, we'll move into our new headquarters and start working on several ideas. After that, the most important project will be establishing a facility where the athletes who work with us can perform training at the highest level.

In October, we will visit the Los Angeles Clippers' new arena, and we will also make a professional visit to Stanford University's elite sports center.

ALTHOUGH WE LOVE THE GÜNTNER ARENA, IT'S NO SECRET THAT MY LONG-TERM GOAL IS TO ONE DAY HOST THE KANYÓ MEMORIAL IN OUR OWN FACILITY, BASED ON INTERNATIONAL MODELS, TO CONCLUDE MY CAREER.

The interview is made by Zoltán Bátki.

"THANK YOU FOR BEING WITH US AND MAKING THE KANYÓ MEMORIAL 2024 UNFORGETTABLE. YOUR PASSION AND SUPPORT HAVE MADE THIS EVENT TRULY SPECIAL. WE CAN'T WAIT TO SEE YOU AGAIN NEXT YEAR, FOR EVEN MORE EXCITEMENT, TEAMWORK, AND UNFORGETTABLE MEMORIES. UNTIL THEN, STAY INSPIRED AND KEEP THE HANDBALL SPIRIT ALIVE!"

GÁBOR VÉCSEY - EBA SPORTS, CEO

KANYÓ MEMORIAL 2024

Website/
kanyomemorial.hu